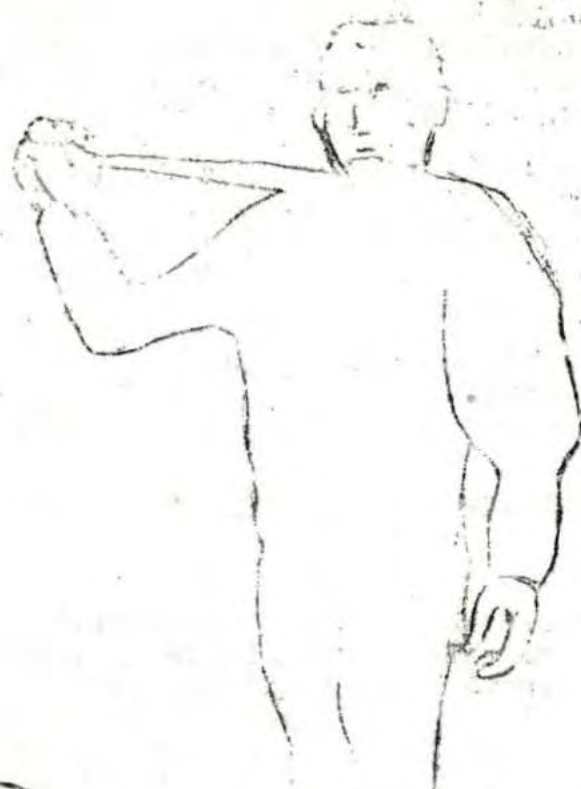

Diskusjonstidblad for
AKP (m-l) og venner
i Hordaland

SOLRIENNING

JAN. 1975

DETTE NUMMER:

LEIAN:
Om hovedoppgava
Frå Årsmøtet - ak.kampanje - kvinnehopol.-
Mil.pol. - olje.

Med Stortingsvedtaket om tvungen voldgift for telefonsentralmontørane har streikekampen nådd eit høgmål. Ikkje sidan 1928 har streikande arbeidrar nekta å bøya seg for tvungen voldgift. Me må svare med å kraftig auka støttearbeidet.

Partiet har til no gjort ein stor innsats i støttearbeidet. Men med framgang kjem også veikskar fram i dagen, i fylkespartiet særleg to -Hovudoppgåva har ikkje slege gjennom i alle avdelingar. Særleg nokre lag i distriktet klarde ikkje å leggja om frå haustplanen med hovudvekt på KK-kampanja til streikestøttearbeid. Ideologien bak dette er mellom anna ein byråkratisk haldning, "kom ikkje og øydelegg dei flotte planane me har lagt for månader framover". Det er også ikkje å setja kampen til arbeidarklassen fremst.

-partiet har så å seia ikkje trekt med folk utanom eigne rekker i støttearbeidet. Jobbinga før jol gav gode resultat, men på lengre sikt fører ein slik arbeidsmåte oss ikkje framover, og kan vera direkte skadeleg. Hugs NKP, i lange periodar ei isolert gruppe utan massearbeid som trekte aktivistar til partiet og gav det nytt blod.

Me må meistra ein arbeidsstil der sympatisørar, ja mange som står på ei klassekampline er med oss i støttearbeidet.

Med andre ord, me må setja masselina i sentrum og litap på at andre også ser at aktiv innsats er nødvendig.

Og nettopp dei me knyter til oss no kan verta våre allierte 1. mai og ved kommunevalet.

Tiltak:

Alle avdelingar må skipa støttekomitear. Trekk med sympatisørar, klasse-medvetne arbeidrarar, SV-ararar osv. Styra må setja tidsfristar (max 1 veke) for at ting skal koma i gang. Heller uformelle møte med relativt få og politisk diskusjon/demokrati enn forhandlingar med SV. Å venta veker (månader) på at SV-lag skal ta stilling er baktungt. SV er ikkje og vil ikkje verta ei kraft i støttearbeidet.

Støttekomiteane må ha regelmessige stands, dela ut laupesetlar, få fram støttefråsegner-frå- og pengeløyvingar frå fagforeiningar osv.

Som eit (eks. siterer me frå fråsegna til fellesstyret for dei- kjemisk i Odda (BT 14/13/I)

"-kampen må opptrappes for å tvinge ~~for-godt~~ myndighetene til å fjerne for godt den reaksjonære klasseloven. Når de streikende telefonsentralmontørene nå nekter å bøye seg for voldgiftten, betyr det et viktig steg i kampen de fagorganiserte fører mot den tvungne voldgiftloven. Dette er den veien vi fagorganiserte må gå når vi blir møtt med reaksjonære framstøt fra staten. "

"-det (er) vi fagorganiserte som nå må overta ansvaret for å sikre de streikende økonomisk. Vi for vår del har allerede sat t i gang en systematisk innsamling av penger blandt alle våre medlemmer, og dette vil pågå så lenge streiken varer."

På universitetet vart det før jol samla inn pengar ved at studentar forplikta seg til å gje ein fast sum i veka. (i setlar) Denne metoden må brukast over alt, utanom innsamling på stands, gåver osv.

KK

Både for fylket og i landsmålestokk har KK-kampanja nått måla. Dette er ein stor siger, og Hordaland AKP er etter fleire halvhjarta kampanjer tidlegare vorte ein slagkraftig del av partiet. Me har fordobla laussalet, fleire lag har faste KK-stand, dørsal osv.

Men dersom dette berre var eit blaff, vil lite og ingenting vera vunne.

Framhald etter referatet frå oljekonferansen.

FRA ÅRSMØTET :

Kamerater ! AKP(nl) i Hordaland har nylig holdt sitt 2. årsmøte. Årsmøtet var preget av entusiasme. Det ble gjennomført en grundig behandling av distriktsstyrets forslag til årsmelding, et nytt og sterkt distriktsstyre ble valgt og det ble fattet en del viktige vedtak, bla. om økonomien.

DISKUSJONEN OM ÅRSMELDINGEN:

Årsmøtet kunne slå fast at fylkespartiet er i rask framgang. Hostens kampanjer har vist en stor utvikling i grepet om partiets propaganda og økonomi. Streikestøttearbeidet har gitt fylkespartiet stor anerkjennelse blant de streikende, og har vist at nye av den gamle tafatheten i arbeidet er korrigert. I fagbevegelsen har våre kamerater gjort framsteg og vunnet en del viktige seire. I det hele tatt har fylkespartiet vist seg sterkt nok til å kunne stå imot et voldsomt press fra opportuniste og borgerlig hets og tiltvinge seg en ledende rolle i klassekampen i fylket.

Framgangen har likevel ikke vært så stor som de materielle forholdene skulle tilsi. Rekrutteringen har vært for lav, særlig innenfor storindustrien. Rekrutteringskampanjen betydde et gjennombrudd for et fåtall lag. Det viser at stor rekruttering er mulig.

Hva har hindret større framgang ? Var det manglende evne til å utvikle politiske linjer for arbeidet, manglende tak på organisatoriske metoder, eller lå hovedsvakheter på det ideologiske området ? Årsmøtet slo fast at hovedsvakheter har ligget - og ligger - på det ideologiske området: Bitendensen i fylkespartiets utvikling er en ideologisk høyretendens, med grunnleggende kjerne i individualisme og idealisme.

Historisk kom den ideologiske høyretendensen først til syne gjennom en feilaktig linje i korrigeringen av krigskommunismen høsten 1972. I en periode sto da distriktsstyret for en høyrelinje som satte kadren som målet for den revolusjonære kampen.

I dag er det viktigste uttrykket for høyretendensene i partiet en mangel på langsiktig, strategisk linje for partibyggingen. Siden partistiftelsen for snart to år siden har partibyggingen utviklet seg i stor grad spontant. Vi har ikke hatt en klar linje for bygging av det kommunistiske arbeiderpartiet. Vi har ikke i tilstrekkelig grad forstått at arbeidet nå rettes mot proletariatet i storindustrien. Forutsetningen for stor framgang er planmessig partibygging i storindustrien, og her kan vi bare lykkes om hele partiet sveiser seg sammen med en felles innretning i arbeidet. Ideologisk har den manglende innretningen på industriproletariatet sin årsak i vakling i synet på klassenes strategiske rolle. Et proletarisk klassestandpunkt betyr et standpunkt for den eneste konsekvente revolusjonære klassen, proletariatet-hovedkraften i den sosialistiske revolusjonen.

Årsmøtet diskuterte hvordan denne hovedsvakheten i fylkespartiet nå skal korrigeres. Som et svar på dette problemet vedtok årsmøtet en strategisk linje for partibyggingen i Hordaland. Basepolitikken. Årsmøtet stilte som mål å bygge partiet raskt og kraftig ut i endel nøkkelområder av storindustrien i fylket. På denne måten skaffer vi oss baseområder i kampen for å bygge partiet blant hele proletariatet i Hordaland.

Hvordan bygger vi ut baseområdene ?

Det nest avgjørende er upå. Rask framgang i baseområdene er avhengig av at endel kamerater tar konsekvensen av partiets behov og endrer på sine yrkesplaner. Dette nå diskuteres med alle partikamerater !

Up er hovedmetoden. Men det er sjølsagt ikke alt. Hele partiets aktivitet må rettes inn mot basepolitikken. Boliglag og universitetslag må og legge planer for hvordan de kan støtte opp under den strategiske partibyggingen. Innafor partiets eksterne hovedoppgaver, f.eks. 1.mai og valget må hovedinnretningen ligge på å vinne frangang i baseområdene. 1.mai er hovedmålet store faglige seksjoner i Faglig 1.mai-front og tog på alle de store industristedene i fylket !

På kort sikt er full innsats i STREIKESTØTTEARBEIDET uttrykk for kampen for å rette partiet mot arbeiderklassen. Hele fylkespartiet må nå nangedoble sine anstrengelser i støtten til telefonsentralmontørene. Vi må bygge streke streikestøttekomiteer og samle inn tusenvis av kroner.

De partiavdelingene som organisere folk i baseområdene må styrkes. Kampen mot sterke ideologiske høyretendenser i disse partiavdelingene må nedkjempes. Propaganda og studiearbeidet må styrkes.

Før kampen mot høyretendensene videre !

De ideologiske høyretendensene ytrer seg på mange områder i partiarbeidet. Et brennpunkt er synet på den demokratiske sentralismen. Hvordan fungerer partiavdelingsstyrene ? Er det de mest ledende kameratene som utgjør en kjempende politiske ledelse, eller velges de kameratene som har best tid til slike verv ? Avholdes det årsmøter slik vedtektene bestemmer ? Er alle kameratene i avdelingen ned å drar lasset - har alle partioppgaver ?

Økonomien er et annet brennpunkt er økonomiarbeidet. En del kamerater betaler for lav kontingent. Her må det føres ideologisk kamp !

Reis kampen mot politiske høyrelinjer i fylkespartiet !

Det er i dag politiske motsigelser i fylkespartiet. I løpet av høsten har det blant annet stått en kamp i Solrenning om linjene for militærpolitikken. Dette er et livsviktig spørsmål for klassen og folket. Kampen om linjene i dette spørsmålet kan ikke ikke reduseres til en livsfjern polemikk der få deltar. Ingen partikamerater kan lenger holde seg nøytral: Ta stilling, les artiklene i Solrenning og start diskusjonen med ned andre partikamerater !

Også i andre spørsmål er det motsigelser som vil skjerpes, f.eks. i synet på Sovjet og taktikken overfor SV. Her er det viktig at kameratene styrker årvåkenheten overfor politiske høyrefeil i tida som kommer.

Fortsett frangangen - bekjemp de dårlige sidene i arbeidet !

Entusiasmen på årsmøtet var stor. Tida som er gått har vist at kameratene som ikke var på årsmøtet også har en god kampstil. KK-kampanjen er overoppfyllt. Innsatsen i streikestøttearbeidet nå på nyåret er over all forventning spesielt i Bergen, mobiliseringen til demonstrasjonen den 16. foregår på et meget høyt nivå. Det viser at oppsummeringen på årsmøtet var rett: Hovedtendensen er frangang, fylkespartiets kampkraft øker og innretningen blir mer korrekt og resultatene større.

FØR KAMPEN MOT HØYRETENDENSENE VIDERE !

BYGG DET KOMMUNISTISKE ARBEIDERPARTIET - STYRK ARBEIDET I BASEOMRÅDENE !

(Skrrevet av en kamerat etter diskusjon: i:DS)

Vedtak fra årsmøtet til AKP(ml) i Hordaland:

STYRK GREPET OM ØKONOMIARBEIDET I FYLKESPARTIET - FRAM FOR EN
LOKAL ØKONOMIKAMPANJE I HORDALAND!

1. Årsmeldingen står fast at et svakt grep om økonomiarbeidet har vært et av de viktigste utslagene av høgretendelser i fylkespartiet. Det har vært store svakheter spesielt i arbeidet med å skape en sjølstendig økonomi i fylkespartiet.

Dårlig grep om økonomiarbeid må sees på som et alvorlig utslag av idealisme. Det er å undervurdere den viktigste materielle forutsetningen for at det i det hele skal være mulig å drive regjuleringskamp.

2. Høsten har vært preget av framgang på det økonomiske området. Kontingentinnkrevingen har vist framgang. Målsettingene for rotasjonskampanjen har blitt overoppfyllt på mindre tid enn planlagt. Arbeidet med Vømmelkonsertene bidro også til å styrke fylkespartiet. Denne framgangen har kommet som et resultat av kamp mot ideologiske feil, og som følge av bedre planlegging.

3. En del ting peker likevel i retning av at fylkespartiets økonomiarbeid fremdeles er på et relativt lavt nivå:

- I forhold til landsbasis var resultatet av rotasjonskampanjen blant de svakere. Liten dristighet preget målsettingene.
- Det er fremdeles ikke gjennombrudd i spørsmålet om fylkespartiets egen investerings- og driftsbudsjetteringspolitikk.

4. Distriktsstyret har gått inn for at det nå ansettes en sekretær, foreløpig på halvdag. Lønning til sekretæren kan ikke tas fra kontingentpengene. Årsmøtet går inn for at det etableres en garantistordning der smålaga tegner seg for et fast månedlig beløp, (10/20/50/el. 100) som skal gå til å dekke sekretærens lønn. Denne ordningen må komme i gang straks.

5. For å gjøre et gjennombrudd i økonomiarbeidet vedtar dessuten årsmøtet å sette i gang EN LOKAL ØKONOMIKAMPANJE. Målet med kampanjen skal være å samle inn 25.000 innen 1.4.

Kampanjen skal ha to formål: For det første legge grunnlaget for en rask og kraftig gjennomføring av den landsomfattende valgkampinnsamlingen som vil komme i gang på våren. I den kampanjen skal ikke Hordaland ligge i baklekse!

For det andre skal en del av pengene brukes til et lokalt kampfond, og investeringsfond.

Metoder i kampanjen: Det skal avholdes et stort loppemarked i Bergen der NKS, Rød Ungdom og AKP sammen skal være arrangører. Alle medlemmene av de tre organisasjoner må bidra med løpper. Videre må alle lag stille seg minst like store målsettinger som i rotasjonskampanjen. Hovedmetoden i innsamlingen må bli gaver. Vi må utvikle en stil der folk etter evne gir gaver til partiet. Spesielt gjelder det å mobilisere kamerater med store inntekter evt. formuer til å gi etter evne. Partiets studenter bør gå i spissen ved å gi av studielånet når det kommer i januar.

BEKJEMP IDEALISME OG INDIVIDUALISME I ØKONOMIARBEIDET!

MØTEOPPLEGG FOR PARTIAVDELINGENE NÅ 8

Partiavdelingsstyrene må nå straks forberede to møter som skal avholdes i avdelingene i perioden slutten av januar/begynnelsen av februar.

1. MØTE : Om 1. mai og Fortsettelsen på KK-kampanjen.
Her står møteopplegget i TF/Januar.

2. MØTE: OPPSUMMERING AV ÅRSMØTET.
Her bør laga diskutere følgende ting:

1. Proleteriseringen av partiet:

- hva er industriproletariatets strategiske betydning? Hvorfor må vi bygge lag i storindustrien?
- Diskuter konkret hvor i avdelingen som kan gå ut å være med på å bygge partiet i baseområdene.

2. Økonomien:

- Diskuter årsbudsjetttet.
- Hvor mye kan folk bidra med til fylkepartiets økonomiske kampanje?
- Hvor stort månedlig beløp kan avdel. bidra med til sekretariatskostnader?
- Er det noen i avdelingen som ligner på for lav kontingent?

3. Den kollektive stilen i laget:

- Har alle klarert seg partioppgaver?
- Hvordan kan oppgavene rettes inn mot arb. klassen.?

DS.

BYGG KVINNEFRONTEN ETTER PROLETÆRE ORG.PRINSIPP

SVAKHETER VED KVINNEFRONTENS ORGANISERING I DAG

I dag er vi organisert i smågrupper - med et AU som ledelse og fellesmøter som høyeste organ. Kontaktkvinnemøtene fungerer som et slags mellomplan, men bare et slags. For eksempel går kontaktkvinne (kk)-jobben på omgang i mange grupper, og selv om kk-møtene har avgjørende myndighet i enkelte spørsmål er de vesentlig rådgivende for AU. AUs kontaktkvinne kan umulig lede 60-70 kk-kvinner.

Politisk ledelse vanskeliggjøres ved at AU er nedlesset i organisatoriske og praktiske saker.

Symptom på manglende politisk ledelse i det skjer ikke en jevn utvikling av gruppene. Mange grupper blomstrer opp en viss periode - dør hen. Det er stadig aktive grupper som "bærer" fronten - men organiseringen er et hinder for en virkelig kraftig og stabil utvikling.

Organiseringen nå har hindret at medlemmer med felles kampfoppgaver (f.eks. på Univ.) har kunnet kaste seg over disse.

HVA ER DE VIKTIGSTE PRINSIPPER FOR ORGANISERING?

Kvinnefronten er - og enda mer skal den bli - en kamporganisasjon. Vi skal kjempe for våre krav - der vi bor, der vi arbeider, der vi studerer.

Politisk ledelse er viktig. Utfra mål vi har satt oss og motsigelser som eksisterer i kampen må nå arbeidet ledes. En grundig politisk mobilisering av medlemmene forutsetter politisk ledelse.

OG HVA BETYR DET FOR K.F. I BERGEN?

AU's viktigste oppgave må være politisk ledelse. Et organisasjonsutvalg og et økonomiutvalg er nødvendig for at AU skal kunne ta seg av den politiske ledelsen.

- For at de minste enhetene skal kunne ledes kreves et mellomplan.
- En oppdeling i mindre enheter er også nødvendig ut fra prinsippet organisering for kamp.

To steder har behovet for organisering på mellomplan vært spesielt tydelig, på Universitetet og Haukeland. Dette er naturlige kampeenheter.

For øvrig må vel oppdelingen skje etter geografien, et slags tillempet bolighetsprinsipp.

Dette betyr - et AU for hele Bergen - små-AU'er. Fellesmøtenes funksjon må være oppstaking av hovedlinjer for en ganske lang periode. De mindre AU'ene skal delvis sette den sentrale politikken ut i livet, delvis ta lokale initiativ.

Så langt har vi tenkt - det er mye gjort foran oss:

- hvordan skal oppdelingen skje?
- hvordan skal funksjonsfordelingen være mellom stor-AU og små-AU'ene?

- hva med økonomien?

HVILKE MOTSIGELSER LIGGER I DENNE SAKEN?

Vi vil støte på en manglende forståelse av politisk ledelse: Kan det være nødvendig med så mange til å lede - blir det ikke bare mer byråkrati?

Og vi vil støte på en manglende forståelse for organisering for kamp: Skal studentene isolere seg, er det ikke viktig at gruppene er så sammensatte som mulig for at vi skal få erfaringer fra kvinner i ulike livssituasjoner?

Vi mener at noe av det viktigste er å få fram at organisering er et politisk, ikke et teknisk spørsmål. Vi organiserer for det vi vil kjempe for.

Vi har også støtt på en litt uselvstendig holdning hos KF-ere i dette spørsmålet: "Hvordan skal det være", skal små-AU'ene være representert i stor-AU? etc. En ny organisasjonsform skal vi sammen kjempe fram - det er ikke noen eksperter på toppen som vet hvordan alt "skal være"! I Kvinnefronten er KF-medlemmene de virkelige heltene.

Altså: Partikamerater - og spesielt dere i KF. Vi går i spissen for en proletær organisering av KF - og vi gjør dette til et politisk spørsmål som fronten mobiliseres og vokser på!

Ta opp kampen der du jobber!

Kvinneutvalget.

8 punkter til diskusjonen om militærpolitikken: (fra kamerat i DS)

Kamerat Fr [redacted], du tar feil på en rekke felter i innleggene dine om Sovjet og militærpolitikken.

Feilene kan samles i visse kjernepunkter:

1) Synet på Norges fremtid som NATO-land.

Dumbegynner en ganske detaljert diskusjon som forutsetter at vi kommer oss ut av NATO uten noe særlig vansker. Dette kan ikke bety noe annet enn at du undervurderer USA-imperialismen som den største og mest aktuelle trussel mot Norge i dag. Den øverste ledelse for "vår forsvarsmakt" ligger hos forbryterne i Det Hvite Hus og Pentagon. Til syvende og sist ligger den hos monopolkapitalen i USA. Denne kapitalen kontrollerer i dag direkte store deler av norsk industri og handel - særlig den delen som har med olje å gjøre. Denne kapitalen samarbeider intimt med den norske monopolkapitalen om å holde arbeiderklassen og folket nedå. Alliansen mellom IKT, NAF, DNA, LO-ledelse og norsk statsapparat-stortinget er helt klar f.eks. i kampen mot telefonsentralmontørene. Det drives storstilte militærøvinger der det tydelig inngår at NATO-motstand skal slås ned. Kamerat, du driver idealisme av reineste merke i innlegget ditt. Du er så fjern fra norsk virkelighet at det å bringe inn Sovjet i bildet bare kan betraktes som et påskudd til å kunne kjøre frem andre feilaktige saker.

2. ~~Sovjet~~ Synet på erfaringene fra 2. verdenskrig i Norge.

Du tror at hoveddelen av det norske borgerskapet hadde forsvarsvilje i 1940. Dette er helt klart motbevist av historiewitenskapen. Her kan det være nok å henvise til "De tjente på krigen". Kamerat, i dette spørsmålet forfalsker du historien.

3. Synet på herskerklassen i Norge.

Monopolkapitalen er den herskende klassen i Norge. Denne klassen har ingen nasjonale interesser. Den er nært alliert med storborgerskapet. Et nasjonalt borgerskap finnes nesten ikke i Norge. Monopolkapitalens sitt hovedmål er maksimal profitt, enten vi er selvstendig, okkupert av USA, Sovjet eller andre. Under 2. verdenskrig tjente f.eks. monopolene store penger på okkupasjonen og samarbeidet med tyskerne. Kamerat, du forskjønner den herskende klassen og borgerskapet i Norge for å støtte opp under et feilaktig syn på militærpolitikken.

4. Synet på staten sin klassekarakter.

Den profitthungrige og rovgriske herskende klassen er bundet med tusen bånd til ledelsen av "forsvaret" og til resten av statsapparatet. Monopolkapitalen vil sørge for at det herfra ikke vil bli reist motstand mot noen uten å trygge de interessene som den har av maksimal profitt. Sovjet har i en gitt situasjon muligheter til å tilfredsstille en slik interesse. Der er stort marked og ved okkupasjon ville det bli et fascistisk diktatur over folket i Norge. Kamerat, din feilaktige analyse av monopolkapitalen og statens klassekarakter fører deg ut i uføret selv om vi tenker oss at vi kan komme oss ut av NATO uten noe særlig bråk.

5. Synet på staten sin klassekarakter II.

Du hevder at monopolkapitalen sin stat sitt voldsapparat kan styrkes uten at det styrkes mot folket. Visse organisatoriske og våpentekniske tiltak skal sikre dette. Du er til og med så naiv at du tror på en

demokratisk kontroll over offiserene før opprettelsen av proletari-
atets diktatur. Dette er den linjen Allende fulgte i Chile. Så lenge
monopolkapitalen har sitt statsapparat vil det bli satt inn mot
folket enten du endrer det slik eller slik. Ledelsen er stor og
har særdeles harde metoder til å tvinge soldatene til lydighet.

6. Synet på Sovjet-imperialismen.

Du mener at Sovjet-imperialismen ikke er en papirtiger. I det ytre
virker Sovjet stor, sterk og skremmende. Du lar deg slå ned av dette
overflatiske inntrykk og ser ikke at systemet i Russland er full
råttent – at en angrepskrig vil skjerpe motsigelsene i enorm grad
dersom den ikke kan avsluttes raskt og at systemet er for svakt i
forhold til de ønskene den nye herskerklassen har.

7. Synet på arbeiderklassen og folket.

Du ser bare svakheter hos folket, mens du ser bare styrke hos folkets
fiender. Her er du noe bortimot en kopi av oberstløytnant Fjærli når
han polemiserer mot folkekrigen i Morgenbådet. Hans og ditt utgangs-
punkt er at folket ikke er i stand til å kaste ut en okkupant. Hans
konklusjon blir at vi må stole på storebror USA. Din konklusjon blir
at vi må stole på storebror Fjærli og hans offisersvenner. Manglende
tillit til folket og partiet er den grunnleggende feilen i det du
skriver, kamerat.

8. Konklusjon.

Du fører ut en antiparti-linje i spørsmålet om militærpolitikk.
Det ville være en høyrefeil å ikke reise kamp mot dette i partiet.
DS har vært baktung til nå med kritikken – hvordan er det med de
andre kameratene? Lar dere giftig ugras få spre seg uten kamp?

TIL KAMP MOT HØYREFEIL I IDEOLOGIEN!

Kamerat i DS.

(artikkelen er skrevet på oppdrag fra DS, men er ikke på forhånd
lesen og godkjent av DS).

REFERAT FRA OLJEKONFERANSEN

På oljekonferansen var det to innledninger, en om Norge og oljen generelt, og en om virkningene på Vestlandet. Det var gruppediskusjoner etter hver innledning.

1. innledning: Oljen i seg sjøl burde være en bra ting for Norge. Men ettersom det er monopolkapitalen som råår, blir "oljeeventyret" til en dårlig ting for folkeflertallet i Norge. Grunnen til at det er slik Klondyke-stemning omkring Nordsjø-oljen nå, er to ting:

1. Stort energi-behov i de kapitalistiske land, bl.a. pga. at u-landene begynner å presse imperialismens tak på oljekildene der.
2. Det er et ~~stort~~ stort profitt-potensial i Nordsjøen. En seminar-oppgave ved NHH har klargjort at rentabiliteten ved olje-investeringer i Nordsjøen blir ca. 4 ganger større enn gjennomsnittlig i norsk industri.

Utvinningstakten vil i 1980 ligge på 90 mill. tonn "oljeekvivalenter" årlig. Det er 10 ganger mer enn Norges eget behov. Hittil har utenlandske selskaper fått det meste av konsesjonene sør for 62. breddegrad. Ulveseth, industriministeren, ble i en diskusjon med Sigurd Allern presset til å innrømme at dette var et "problem". I 1980 vil staten få ca. 12 milliarder årlig i oljeinntekter. Per Kleppe har sagt at en del av dette må investeres i utlandet, dels i realkapital (industri), og dels i finanskapital (innskudd i banker, o.l.). To typer av problemer er spesielt viktig: 1. Den almenne forverringstendensen for store deler av folket vil skyte fart. 2. Klassemotsetningene vil bli skjerpet.

Ang. 1: Fram til 1980 skal 70 000 arbeidsplasser i konkurranseutsatt industri nedlegges. Det betyr ca. 11 600 per år, mot 4 600 hittil. I tillegg vil en få åvgang på 30 000 arbeidsplasser i jordbruket. I stedet for dette vil en få arbeidsplasser i petroleumsvirksomhet, handel osv. I oljesentraene vil en få boligproblemer, jfr. Stavanger. De sosiale problemene vil øke som følge av økt pendling, struktru-arbeidsløshet og distriktsnedbygging områder uten oljeaktivitet. Fiskeriene trues av oljesøl. Nøkkelord i forbindelse med statens oljepolitikk er strukturkrise og Klondykesamfunn.

Ang. 2: Endel av oljeinntektene skal investeres i utlandet. Det betyr statlig imperialisme, som igjen vil føre til konsekvenser for militærpolitikken og forholdet til NATO. Båndene mellom utenlandsk imperialisme og Norges private og statlige monopolkapital styrkes kraftig, og derigjennom svekkes Norges sjølråderett, bl. gjennom samarbeid om produksjon og ilandføring, lån i utenlandske banker (Esse står bak Chase Manhattan Bank som nylig ytte Norsk Hydro et lån på en milliard). Sjølbergingsgraden vil gå ned, ikke bare av jordbruksvarer, men også forbruksvarer som f.eks. klær og skotøy.

En økonomisk krise som følge av internasjonale konjunktursvingninger vil gå spesielt hardt ut over arbeiderklassen. Vi vil altså stå overfor en styrket norsk imperialistisk økonomi, og en styrket utenlandsk imperialisme i Norge.

Hva bør våre krav være?

1. Full nasjonalisering av oljesektoren (se nedenfor).
2. Lav utvinningstakt. Hva betyr dette? SV sier 50 mill. tonn årlig, dvs. 5 ganger mer enn Norges behov. I stedet for å tallfeste kravet bør vi si: Ingen flere blokktildelinger - ingen boring nord for 62.

breddegrad, - ingen boring i tildelte blokker der boring ennå ikke har begynt - ingen oljeproduksjon fra blokker der det bores eller er funnet olje. Altså: Ikke mer produksjon enn den nåværende.

3. Forsvar arbeidsplassene. Noen ganger kan det bety statlig overtaking, andre ganger f.eks. bedriftsokkupasjon a la LIP.
4. Mot import av fremmedarbeidere. Avvisning av parolen "steng grensene" pga. fare for rasistiske overslag.
5. Der bør organiseres en oljefront.

2. innledning, Konsekvenser på Vestlandet.

"Oljeøkonomien" kan deles inn i tre perioder:

1. investeringsperioden. På Vestlandet er der mye konkurranseutsatt og lavtlønt ~~gjerdbruk~~ industri og lavtlønt jordbruk, samtidig som oljen finnes like utenfor kysten. Det betyr at næringene her er svært sårbare. Tre ting bidrar til dette. Viktigst er vanskelighetene med å få lån til investeringer. Videre har bedriftene et sterkt økt kostnadsnivå pga. den sterke prisstigningen, og svakere næringer har problemer med å konkurrere med det relativt høye lønnsnivået som finnes i oljesektorene. Vekstsentra vil ta hoveddelen av veksten, sentralisering i distriktene. Dette har lenge vært tankegangen i Arbeiderpartiets distriktutbygging.

2. Inntektsperioden. Sterk vekst av servicenæringene, særlig i Bergen. Prisene vil fortsatt stige sterkt, men etterspørselen etter arbeidskraft vil ikke være så stor, så lønnene vil bli relativt lavere.

3. Nedleggingsfase. Oljen er oppbrukt. Dårlig tid for Norge, vi har ingen basis som "skikkelig" imperialistmakt, og folk må flytte fra Vestlandet for å få jobb.

MOTSTANDSKAMPEN

Kampen mot skadevirkningene av oljeøkonomien kommer til å bli reist, det er viktig at vi stiller oss i spissen. Hvem kan best iverksette parolen "lav utvinningstakt"? Det er oljeindustrien sjøl, samt de viktigste leveransene næringene til denne, kjemisk og jern- og metall-industri. Vårt parti tar mål av seg til å bli ledende i oljekampen i fagbevegelsen. Dersom vårt parti går i spissen her, vil store deler av arbeiderklassen følge oss. En konsekvens av dette er at en del folk bør omvurdere yrkesplanene sine, og ta jobb i denne industrien. Fagbevegelsen og arbeiderklassen er altså viktigst. Det bør ikke bli driv og kjør over oljefronten før fagbevegelsen er i stand til å være ledende.

SNM har tatt initiativ til noe som kan bli en oljefront. Alle de politiske ungdomsorganisasjonene er med. Problemet er at Unge Høyre fortsatt er med. Det er viktig å få et raskt brudd med denne. Ellers bør diskusjonene gå langsomt fram for å unngå splittelse.

En faseplan ble lagt fram: 1. Konsolidering av aktivistkjerne, med uformell kontakt fra denne til andre organisasjoner.

2. Brei kampanje fra aktivistorganisasjonene overfor fagforeningene og andre organisasjoner, få dem til å studere olje. På slutten av denne fasen: Brei konferanse, evt. starting av oljefront.

3. Større organisering på arbeidsplassene.

Planene for fagbevegelsen er disse: 1. Vedtak av oljeresolusjon på årsmøtene. 2. Foreningene velger oljeansvarlig tillitsmann. 3. Faglig oljekonferanse i 1975.

I gruppediskusjonene var det kraftige motsigelser på ett punkt: Spørsmålet om parolen "full nasjonalisering av oljesektoren". To hovedsyn sto mot hverandre: 1. Full statlig overtaking (ekspropriering, konfiskasjon) av alle privat eide selskaper som driver med

boring og produksjonni Nordsjøen. Dette gjelder såvel "norske" som utenlandske selskaper. Saga og andre norske selskaper er sterkt infiltrert i og avhengig av utenlandsk kapital, her er det spørsmål om å sikre norske interesser mot utenlandsk imperialism. 2. Nasjonalisering er ikke viktig. Arve Johnsen og Statoil og DNA er ikke mer norske enn Saga og Phillips. Parolen om statlig nasjonalisering vil spre illusjoner om statens karakter, jfr. Kleppes bankreform og SV's holdning til den. I mellomdisse to hovedsyn sto noen som mente at utenlandske selskaper burde nasjonaliseres, men ikke norske selskaper, for det ville være å spre slike illusjoner som omtalt. Mitt inntrykk var at full nasjonaliserings-synet hadde flertall på konferansen, men ikke alle var sikre på om de norske selskapene burde nasjonaliseres. Sjøl støttet jeg linjen om full nasjonalisering.

Skrevet av en kamerat i
Helsearbeiderlaget
for egen regkning.

FRAMHALD FRÅ LEIAR-ARTIKKELEN: OM HOVUDOPPGAVA

Planen er å avslutta KK-kampanja 15. februar. I denne perioden er 3 saker sentrale:

- få gamle abonnentar til å fornya tinginga. Nødvendig for å få 20-siders KK.
- halda fram med verving av tingarar. Dei laga som ikkje har nådd målet sitt no, må vera i mål 15/2.
- (og svært viktig) laussalet må haldast oppe på det nivået det hadde før jul. Partiet må ha eit jamt - og sterkt - KK-sal samstundes som me arbeider med andre hovudoppgåver. Ein slik arbeidsstil krev god planlegging og faste rutinar (sjå siste TF).

OU.

=====

HOVEDSAKA I STREIKESTØTTEARBEIDET NÅ : PENGER !!

=====

Vi er på offensiven i streikestøttearbeidet ! I Bergen går mobiliseringen til demonstrasjonen bra, og enkelte er kommet godt i gang med å danne streikestøttekomiteer.

Men vi må for all del ikke undervurdere sjølve innsamlingsarbeidet. STK-arbeiderne trenger 120.000 pr. uke.

Lag ukelister der folk tegner seg for faste beløp. Saml inn blant arbeidskamerater, ta av studielåna. Kjemp for bevilgninger i fagforeningene !

KJØR PÅ - KNUS VOLDGIFTEN - 7. JUNI GJØR SEVER